

Estimat amic Brunet:

En aquesta hora i en aquesta mateixa taula vos escribia dijous, a mi d' vendre jaq
be mateix, això és, contestar la vostra carta, que no es tri-
pare, tot el contrari, es tot
^{un} document respectuós, precís i
net. Hegueria el vostre "batteri"
en aquest mateix moment, tinc
vertadera curiositat, i la espera
em sera corregadi'hina. Jo tam-
be crec que la poeie te unes
lleis mes oimplies que es un estat
de feia i gracia, que res te a veure
amb la mecnica del conuonant
en fi les coses del art se expliquen
per elles mateixes i en belleca, sur-
ten del motlle estret dels conuons
pero, tambe com parec que la lliber-
tat i la inquietut se tutele.

es tot un mateix un mal sistema,
els ismes, entre ells Pi-corro i
Dati, queden inferius, se vault
el quadre autentic de humanitat
total que es la octonica, o sea
sobrem que el mont es de vidre
i que el vidre es tres corbis, vet
aci la llista que forem i
tot es formula en pla de lluita.
La Enciclica del Papa, es un
resum de la persona i activitats
de Sant Benet, el estat corbit
del any mil es repeteix en la
aproximacio del dos mil.

En la meua penultima carta,
vos deia que jo volria d'un comi
vos que ~~era~~ el tenis tot recorregut
fent uns poble-ho operant un "Sata
ria de la Verge. Entre ductes i con
fusions, amem a clarir els
fums, els vapors que vos deo

2) els meus vapors, ja els olluigo
pero encor m'esterben, ja veig
la manera, pero, encor no l'
aconsegueixo totalment, n'es-
ten tan plens d'inquietuts,
que la quietut a la manera
aquietada no es, surt. per
aixó el Fra Angelic.

El nostre amic Texidor,
es dur, i molt dur i molt
revolucionari en unant a ort.
aixó es inquietut, vapors.
la lluita per ocupar un liti-
al. La seva ultima pensó
es recordar, a Santa Maria
del mar, es una recordança
meu, amb alguna paraula a'e-
llowda, pero, qui no veu que el
llowto tombe es factible de a'e-
llow. i per mi ero, aixó, ~~tra~~

3) humilitat millor, ja ve que les
tel·les no es poden acabar bé
que sempre i ha un però,
que lo que cal es començar
les aproximadament bé, que
resulta aquest moment perillós
l'hi'm, ja ten, quel com qu
omport, que la perfecció es
mestio de temps per els qui
no nasquerem prodigis.

Aquest joc de compro-venta
de pintura o fotut un des-
gouell enorme. El distingit
comprovar es un bell esdeveni-
ment per la economia del pin-
tor, però, el gust, de tots els
comprovar, es quel com
s' males tru yance per el
artite, o per el home que
encor no dio, però, que se comen

ca a sentir i e la seva veu.

Jo vos ditaria una reuma
de artistes, tots ells, catego-
rics, que la crítica actual
el censuraria, la crítica
periòdica es realment mo-
derna. i en tan poc temps
se ha passat de moda, es
lloriti més, però, es cert.
d'unitat de aquest comen-
tari i caldrà el nostre
omni Texidor, intel·li-
gent, dur. xi cot i' grans
possibilitats, que visita
per quinze dies i totia.
i en Doli li com als pens
omni en va comre del cel
nou t' sigé ~~no~~ forties a fi-
mera, amb un pa de barra ad

4) copy. octo de ca cor negri-
tos an' aburrei'x. i America
& i Europa n' es ple de negri-
tos es nobistes, i com sempre
el negrito paga car.

En fi' omnic, estic
content, so acceptore totes
les subferencies i di' ponet
sempre a enver un bon
interprete de les vostres idees.
no tinque-ho temencies, el
Vostre Salteri', so el porre
en l'alpa. i tin' drem la
correl ponderie que calqui
i hi' conve vindre a F' que
ros, em plao per un litre
axi'.

Trobe a certa di'ri' mes, tomant
el to blanc per tell amb Society,
les caprodere, i uns de Montia,
poder fer un bon llibre en
cunant a la edicio, que sera
el me el vellor tre l'heo persat
vos, i el de di' que ho a la
Voye, que mes sent q' ho
que p'p'ner ho i l'us tres.
Ni el Destino es de di'
ix, pero en una petita
conversa amb el amic
Texidor a rel de la vostra
carta, ell es senti contra-
riat, no creia que vos
esteu ho autoritat
per donar me aquesta
bona nova, contrariat.

5) en tot, m'impugna que
l'edició no pogués
donar seguretat, tencen que
pensar hi. per cal còls i pro-
fectes, i que es in solit
preocupar-se d'les ilustra-
cions, del il·lustrador.

Jo estigui a part en tot
moment i tura la convergença
per la concordia, que entre
vos i jo existien convergença
llunyanes de col·laborar
en un mateix volum,
que vos en el bon sentit
de lligar voluntats. que
creie-ho oportunes, no vos
precipitose-ho mes oviat
m'acomunice-ho amb

1 en ci'lla alegria el ~~afect~~
afert. que podria ésser un
fet, pero, que tots erem
prou comprensius, i que
veiem que ~~é~~ realment
les ilustracions no enca-
ixaven, el "tel·ler" que
fa en si te un valor, que
daria sense il·lustrar, o bé
il·lustrat per un altre. sense
deixar per això el mostro-
hi tot el interès en col·lo-
rar-hi jo,

El nostre bon amic
Paber, cordialíssim sempre,
dau regnes veyentes, per
que els homes que ha a conte.

6) qui ven la comba de la felicitat,
tot, sense error ho del tot,
von en compta durs sempre.
i que Deu ~~el~~ en, els conser-
ve., li varen'g tele fonar
ouir ver pare, pero, els sem-
que fers, l'impidiren de
ven seus, per to la vostra
coortor a volre i mont el
ve qui li enparare el
tret, El veredicta i els
treballs preli'minaries del
concurs, el deuen portar
con vobis sim, ell que sem-
pre es mira el mont
amb certe llunyania,
la presicio de un dia
o mes hores, es feina dura.

per ell, pero, val que s'
hi acostumi. tot, i m'
esterem contents, a mes
entre cor i cervell, sem-
pre l'he vist ~~inclinat~~
inclinarse per una ~~peti-~~
poricio d'pietat humani-
tina o xo conta.

D'alguns flouge-
ros i guoch, ocupen
el no lloc, en aquest
ordre el regateix no
existeix. Jo M, de
l'organo tombe, ~~al~~
clar que alguna vegada
lo que fa mes bonic en
ell es la corbata, pero,

7) La porta ve, i no li estor
la per que el neo ro
petic iusti i mant
iust es una mica mes
bo, que marquina
o Pennan, es poctri' ster,
poisodistic, fa dramas
a centrat, que hi forem,
que els poctes poves,
es permeten treballar,
a mes de Dante, Leopardi
i tou, i' altres, i' entre de les
jerarquies, es trobaran
amb la obra de ell.

Li' noveltes, po el any dos,
no tenia possibilitats d'
esser impresioniste.
centenar era feina
perduda, esser cubista.

mes perdut en car, a ci
la tragèdia de la joventut
que es una gran cosa
pero, redimida sempre.

En fi omic els gro-
per un signe, el signe
de la +. fare tot el que
calgui i pugui per cel-la
horror en el "Salteri"
i estic mes content, tan
content com impacient
per llegir-lo.

En hora bona,
Un bon abraç,
Beurts, vostre
A. Louncleron.